

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS TAZRIA • MAAMAR 3

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתִגַּל הָעֵקָרָה בְּקִבּוּץ בְּנֵיהַ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה

“May the Barren One Greatly Rejoice”

DEDICATED IN HONOR OF

מוֹקֵדֶשׁ לְכָבוֹד הַגָּאוֹן הַמְּקוּבֵּל רַבִּי ל״וֹי יִצְחָק שְׁנִיאָוֶרְסָאָה זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/tazria/3/

1 שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. הנה במלת תשיש יש ב' פירושים. הא' לשון פועל עומד וקאי על העקרה ותשיש לשון נקבה שהעקרה תשיש בעצמה ותגל בקבוץ בניה.

“May the barren one greatly rejoice (sos tasis) and exult in the gathering of her children into her midst in joy.” Now, the word tasis has two interpretations. The first: it is an intransitive verb and refers to the barren one, tasis being in the feminine: the barren one will herself rejoice, and will exult in the gathering of her children.

והב' לשון פועל יוצא וקאי על הקב"ה שאומר להקב"ה לנוכח אתה תשיש את העקרה וממילא היא תגל (כי נכח לזכר היא שוה עם לשון נקבה נסתרת כידוע).

The second: it is a transitive verb and refers to the Holy One, blessed be He: one says to the Holy One, blessed be He, in the second person, “You shall make the barren one rejoice,” and as a matter of course she will exult. (For the second person masculine is the same as the third person feminine, as is known.)

ולהבין זה יש להקדים תחלה ביאור ענין ותגל העקרה בקבוץ בניה שאם היא עקרה שלא ילדה מאין לה בנים שיקבצו לתוכה.

To understand this, we must first preface an explanation of the matter of “and the barren one shall exult in the gathering of her children”: if she is barren and has not given birth, where does she have children from, to be gathered into her midst?

והענין כי הנה ארז"ל ע"פ אשה כי תזריע וילדה זכר אשה מזרעת תחלה יולדת זכר איש מזריע תחלה יולדת נקבה.

The explanation is this: our Sages, of blessed memory, said on the verse “When a woman emits seed and gives birth to a male”: “If the woman emits seed first, she gives birth to a male; if the man emits seed first, she gives birth to a female.”

2 ולהבין זה בעבודת ה'. הנה נודע שכנ"י נק' בשם אשה והקב"ה נק' בשם איש וכמ"ש ביום ההוא תקראי אישי כו',

To understand this in the service of G-d: it is known that the Community of Israel (Knesses Yisrael) is called by the name “woman,” and the Holy One, blessed be He, is called by the name “man” (ish), as it is written, “On that day you shall call [Me] Ishi (my Man),” etc.

והנה כמו שבאיש ואשה עד"מ אשה מזרעת תחלה יולדת זכר, כך הנה בכנ"י עם הקב"ה כשהאשה היא כנ"י מזרעת תחלה

Now, just as with a man and a woman, by way of analogy, when the woman emits seed first she gives birth to a male, so too with the Community of Israel and the Holy One, blessed be He: when the woman, who is the Community of Israel, emits seed first,

היינו בחי' אתעדל"ת מלמטה למעלה בחי' ואל אישך תשוקתך שהוא ענין הנקרא כלשון הקבלה בשם העלאת מ"נ, ואח"כ נמשך אתעדל"ע והמשכת מ"ד אזי יולדת זכר,

that is, the level of the arousal from below (isarusa dilesata), from below upward, the level of "and your desire shall be toward your husband," which is what is called in the language of the Kabbalah "the raising of mayin nukvin (feminine waters)," and afterwards there is drawn down an arousal from above (isarusa dile'eila) and the drawing down of mayin duchrin (masculine waters), then she gives birth to a male;

דהיינו שמולדת בחי' אהבה בנש"י שמבחי' דכר דהיינו בחי' אהבה רבה שהיא בחי' מי לי בשמים ועמך לא חפצתי, פ"י אפילו מה שעמך בקרוב לך,

that is, she gives birth, in the souls of Israel, to a love that is of the level of the male (dechar), namely, the level of great love (ahavah rabbah), which is the level of "Whom have I in heaven? And with You I desire nothing," meaning: even what is with You, in closeness to You.

והיינו מ"ש כי עמך מקור חיים שהם חיי העוה"ב ותענוג אלקי שנמשך לנשמות בג"ע להתענג על ה' מחמת השגתם והשכלתם בהשגה והשכלה מופלאת מאד, ועכ"ז אין השגה זו מגעת

This is what is written, "For with You is the source of life": this is the life of the World to Come, and the G-dly delight that is drawn down to the souls in Gan Eden, to delight in G-d because of their apprehension and comprehension, with a most wondrous apprehension and comprehension. Even so, this apprehension does not reach

אלא בבחי' עמך שהוא דבר הטפל ובטל אצלך ולא אתה ממש כי לית מחשבה תפיסא ב"י כלל

beyond the level of "with You," which is something secondary and nullified beside You, and not You Yourself; for "no thought can grasp Him" at all.

אלא השגתם הוא בבחי' זיו השכינה זיו והארה בעלמא, ואי לזאת ועמך לא חפצתי אלא האהבה רבה היא ליבטל וליכלל באור א"ס ב"ה ממש ולאשתאבא

Rather, their apprehension is of the level of the radiance of the Shechinah (Divine Presence), merely a radiance and glow. Therefore, “with You I desire nothing”; rather, the great love is to be nullified and included in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, and to be absorbed

כגופא דמלכא שלמעלה מעלה מבחי' זיו והארה, והגם שבבחי' זו א"א להיות ע"ד יושבין ונהנין מזיו כ"א אדרבה בחי' ביטול במציאות וכביטול והתכללות הנר באבוקה () (וכמ"ש בסש"ב פ"ט)

into the body of the King, which is far above the level of radiance and glow. And although at this level it is impossible to be in the manner of “sitting and enjoying the radiance,” but on the contrary, it is a nullification of existence, like the nullification and inclusion of a candle in a torch (as is written in Sefer Shel Beinonim [Tanya], chapter 19),

הגם שתהי' אין ואפס ותבטל שם במציאות לגמרי כו', משא"כ בחי' יושבין ונהנין שמהותה ועצמותה even though [the soul] will be nothing and naught, and will be utterly nullified there in its existence, etc.; whereas at the level of “sitting and enjoying,” its essence and being [remain]

כמו שהוא כו' אעפ"כ זה רצונה וחפצה להתבטל במהותו ועצמותו מלהיות נהנין רק מזיו כו' as they are, etc.; nevertheless, this is its will and desire: to be nullified in His essence and being, rather than to be enjoying only the radiance, etc.

(ועמ"ש בד"ה מצה זו בענין מוחין דאבא ומוחין דאימא ועמ"ש בפ' בהר בד"ה כי תבואו אל הארץ בענין ונפש כי תקריב).

(See what is written in the discourse beginning “This matzah,” on the subject of the intellect (mochin) of Abba and the intellect of Imma; and see what is written in Parshas Behar, in the discourse beginning “When you come into the land,” on the subject of “When a soul brings [an offering].”)

ואהבה זו נק' בחי' דכר כמו מעלת הזכר על הנקבה כי נשים דעתן קלות משא"כ הזכר שהוא בר דעת, This love is called the level of the male (dechar), like the superiority of the male over the female; for “women’s minds are light,” whereas the male is one who possesses knowledge (bar daas).

וְזֶהוּ שֶׁבַחֵי אֱהִי"ר הַנִּיל נִקְי דָּכַר שֶׁהוּא דַּעַת חֶזֶק שְׂבוּחַר הָעֵיקֶר וְלֹא הִטְפֵּל הָגֵם שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּבַחֵי יֵשׁ כּוֹי

This is why the level of great love mentioned above is called the male (dechar): it is a strong knowledge (daas) that chooses the essential and not the secondary, even though he will not be at the level of a yesh, an existent being, etc.,

וְאִינוּ חַפֵּץ הִטְפֵּל אֶף שִׁיחֵי נִשְׁאָר עַל מַהוּתוֹ נִהְיִין מִזִּיו כּוֹי, וְאֶעֱ"פּ שֶׁגַּם בַּחֵי זֶה נִקְי מִקּוּר חַיִּים וְכֹדֵא כָּל יְסוּרִים דְּגִיחָנָם בְּשִׁבִּיל לִיתִי לְגִי"ע אֶפֶ"ה הוּא

and he does not desire the secondary, even though [with it] he would remain in his own essence, enjoying the radiance, etc. And although this level, too, is called "the source of life," and "all the sufferings of Gehinnom are worthwhile in order to come to Gan Eden," nevertheless it is

רַק בַּחֵי עֵמֶךְ כְּנִ"ל וְאִינוּ עֵרוֹךְ כָּלֵל לְגַבִּי אִוֵּר אִ"ס בִּ"ה כִּי בִיּוֹד נִבְרָא הָעוֹה"ב, שֶׁכָּל בַּחֵי הָעוֹה"ב אִינוּ אֲלֵא בַּחֵי נְקוּדָה.

only the level of "with You," as mentioned above, and it bears no comparison at all to the Infinite Light, blessed be He; for "the World to Come was created with the yud," since the whole level of the World to Come is no more than the level of a point.

3 וְלֹכֵן לֹא יַחְפוּץ לַעֲשׂוֹת הִטְפֵּל עֵיקֶר בְּשִׁבִּיל הַלְגֵּרְמִיָּה שֶׁלּוֹ. וְזֶהוּ הַנִּקְי בְּמִשְׁנָה שֶׁלֹּא עַל מִנֵּת לְקַבֵּל פֶּרֶס שֶׁבַחֵי נִהְיִין מִזִּיו נִקְי פֶּרֶס שֶׁאִינוּ רַק פְּרוּסָה מִלְשׁוֹן הֵלֵא פְּרוּס לְרַעֲב לַחֲמֶךְ,

Therefore he will not wish to make the secondary into the essential for the sake of his own self-interest (legarmeih). This is what is called in the Mishnah "not for the sake of receiving a reward (peras)": the level of "enjoying the radiance" is called peras, for it is no more than a piece (prusah), from the expression "Is it not to break (paros) your bread for the hungry?"

וְלֹכֵן אִינוּ חַפֵּץ בְּפְרוּסָה זֶה וְזִיו זֶה כִּי"א לֹא־שֶׁתֵּאֲבֵא בְּגוּפֵא דְּמִלְכֵא בְּבַחֵי בִיטוּל בְּעֶצְמִיּוֹת אִוֵּר אִ"ס בִּ"ה כּוֹי, אֲשֶׁר שֶׁם פְּרוּסָה הַנִּיל כָּלֵא מִמֶּשׁ חֲשִׁיבִי כְּטַפָּה בְּאוֹקֵינּוּס.

Therefore he does not desire this piece and this radiance, but only to be absorbed into the body of the King, in a state of self-nullification (bittul) in the very essence of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, etc., where the piece mentioned above is truly "considered as nothing," like a drop in the ocean.

מִשְׁא"כ בַּחֵי יוֹלְדֵת נִקְבָּה זֶהוּ בַּחֵי אֲהָבָה זֹטֵא שֶׁהָאֲהָבָה הִיא עַל מִנֵּת לְקַבֵּל פֶּרֶס בְּגִי"ע

Whereas the level of "she gives birth to a female" is the level of lesser love (ahavah zuta), a love that is for the sake of receiving a reward in Gan Eden;

דהיינו שחפץ קרבת אלהים ולדבקה בו, דהיינו שתשאר עצמות ומהות הנפש כמו שהיא דבוקה בו ית' בגי'ע.

that is, he desires closeness to G-d and to cleave to Him; that is, that the essence and being of the soul should remain as it is, cleaving to Him, may He be blessed, in Gan Eden.

4 וזהו בחי' נפשי אויתיך כאדם המתאוה לחיי נפשו כו' ולכן בוחר יותר בבחי' הפרס שהוא רק זיו והארה כיו"ד נברא כו'

This is the level of “My soul, I have yearned for You,” like a person who yearns for the life of his soul, etc. Therefore he prefers the level of the reward, which is only a radiance and glow, “created with the yud,” etc.,

כדי לישאר על מהותו ועצמותו של הנפש ואינו חפץ לאשתאבא וליבטל כהתכללות נר באבוקה בעצמיות

in order to remain in his own essence and being, that of the soul, and he does not desire to be absorbed and nullified, like the inclusion of a candle in a torch, in the very essence

אור א"ס ב"ה, ונקי' בחי' אהבה זוטא זו בשם נקבה שדעתה קלה שעושה את הטפל עיקר דהיינו ע"מ לקבל פרס בשביל הלגרמיה שלו.

of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He. This level of lesser love is called by the name “female,” whose mind is light, for it makes the secondary into the essential, that is, [it is] for the sake of receiving a reward, for the sake of his own self-interest (legarmeih).

5 וזהו נפשי אויתיך בלילה שבחי' אהבה זו נקי' עדיין לילה היא אהבה של חושך כו'.

This is “My soul, I have yearned for You in the night”: this level of love is still called “night”; it is a love of darkness, etc.

וזהו הפי' שכשהאשה מזרעת תחלה יולדת זכר. משא"כ איש מזריע תחלה יולדת נקבה. כי הנה נודע שהאוי"ר שהאדם מעורר בנפשו הם רק אתעדל"ת לאהוי"ר הבאים מלמעלה בבחי' אתעדל"ע

This is the meaning of [the teaching] that when the woman emits seed first she gives birth to a male, whereas [when] the man emits seed first she gives birth to a female. For it is known that the love and awe that a person arouses in his soul are only an arousal from below (isarusa dilesata) for the love and awe that come from above, as an arousal from above (isarusa dile'eila)

(כמ"ש ע"פ וארא אל אברהם ובהערה לתיקון חצות), ולכן אם האתעדל"ת קדמה תחלה שמייגע א"ע להוליד אהוי"ר מרוח בינתו כו'

(as is explained on the verse "I appeared to Abraham," and in the note on Tikkun Chatzos). Therefore, if the arousal from below comes first, when one exerts himself to give birth to love and awe from the spirit of his understanding, etc.,

אזי נמשך האתעדל"ע מבחינה ומדרגה גבוה מפנימית האור והחיות שמאיר אור א"ס ב"ה בכנ"י, ועי"ז יולדת זכר שיערה עליו רוח ממרום להיות האהבה בבחי' אהבה רבה למעלה מהשגת נפשו שיחפוף ליכלל ולאשתאבא כו'.

then the arousal from above is drawn down from a high level and rank, from the inner dimension (pnimiyus) of the light and life-force with which the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, shines in the Community of Israel; and through this she gives birth to a male: "a spirit from on high is poured out upon him," so that the love is at the level of great love, beyond the grasp of his soul, so that he desires to be included and absorbed, etc.

אך לפעמים הגם שאין אתעדל"ת מלמטה עכ"ז נמשך אתעדל"ע תחלה לעורר אתעדל"ת, וזהו הנק' איש מזריע תחלה.

But sometimes, even though there is no arousal from below, nevertheless an arousal from above is drawn down first, to awaken an arousal from below; and this is what is called "the man emits seed first."

6 ואתעדל"ע זו כיון שנמשכה בלי אתעדל"ת אינה רק מבחי' חיצוניות האור והחיות שמאיר א"ס ב"ה, ולכן אעפ"י שהיא מעוררת ג"כ התהוות אתעדל"ת ונעשה בחי' הולדה מאחר שיש אתעדל"ע ואתעדל"ת,

Since this arousal from above (isarusa dile'eila) is drawn down without an arousal from below (isarusa dilesata), it is only from the level of the outer dimension (chitzoniyus) of the light and life-force with which the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, shines. Therefore, even though it too awakens the coming into being of an arousal from below, and a birth takes place, since there is [both] an arousal from above and an arousal from below,

אך ההולדה היא רק בחי' נקבה שהוא האהבה זוטא הנ"ל לרוות צמאונה לבד ולא להשתפך נפשה בכיטול ההשגה כנר בפני האבוקה.

yet the birth is only of the level of a female, which is the lesser love (ahavah zuta) mentioned above: only to slake its thirst, and not for its soul to pour itself out in the nullification of comprehension, like a candle before a torch.

ועיין בזהר פ' תזריע דמ"ה סע"א ועמ"ש סד"ה והיה מספר בענין בת קול מכרות, ועמ"ש בד"ה שבת שבתון הוא.

See the Zohar, Parshas Tazria, folio 45, at the end of side a; see what is written at the end of the discourse beginning "And the number [of the children of Israel] shall be," on the subject of "a heavenly voice (bas kol) proclaims"; and see what is written in the discourse beginning "It is a Shabbos of complete rest."

7 והנה כשכנס"י היא בבחי' זו דאיש מזריע תחלה נקראת עקרה ואע"ג שיולדת נקבה שהיא בחי' אהבה זוטא נקראת עקרה כאילו אינה יולדת כלל, לפי שגם הולדה זו לא נמשך בה מצד עצמה ע"י אתעדל"ת שלה,

Now, when the Community of Israel is at this level of "the man emits seed first," she is called barren. And even though she gives birth to a female, which is the level of lesser love, she is called barren, as if she does not give birth at all, because this birth too was not drawn into her from her own side, through her own arousal from below (isarusa dilesata),

רק שנמשך ע"י קדימת האתעדל"ע דאיש מזריע תחלה, אי"כ אין נקי' ההולדה על שמה, ולכן נקראת עקרה.

but was drawn down only through the precedence of the arousal from above (isarusa dile'eila), of "the man emits seed first." If so, the birth is not called by her name, and therefore she is called barren.

8 ועי' אמר ותגל העקרה בקבוץ בניה פ"י שאף גם כשהיא בבחינת עקרה אלא שהאתעדל"ע מקדים לבוא לעורר אתעדל"ת אעפ"כ יהיה קבוץ בניה

About this it says, "And the barren one shall exult in the gathering of her children." That is: even when she is at the level of a barren one, and it is only that the arousal from above (isarusa dile'eila) comes first to awaken the arousal from below (isarusa dilesata), nevertheless there will be the gathering of her children,

דהיינו שתהיה יולדת זכר, ואיך יהיה זה, לזה אמר בשמחה שע"י השמחה של מצוה יוכל להיות בחי' זו, דאע"ג שאיש מזריע תחלה עכ"ז תהי' יולדת זכר.

that is, she will give birth to a male. And how will this come about? For this it says, "in joy": through the joy of a mitzvah this level can come about, that even though the man emits seed first, nevertheless she will give birth to a male.

9 והענין דהנה כתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל ועבדת את אויביך וגו'.

The explanation is this: it is written, "Because you did not serve Havayah your G-d with joy and with gladness of heart, out of the abundance of everything, you shall serve your enemies," etc.

דלכאורה משמע אע"פ שעובד אלקים רק שאין העבודה בשמחה וטוב לבב אזי יומשך העונש ועבדת את אויביך, וזה אינו מובן כי מפני מה יהי' העונש המר הזה מחמת חסרון השמחה לבד.

For on the face of it, this implies that even though one serves G-d, only the service is not with joy and gladness of heart, then the punishment "you shall serve your enemies" will be drawn down. And this is not understood: why should this bitter punishment come because of the lack of joy alone?

אך הענין כמ"ש כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא ומחמת זה נמשך העונש ואעפ"כ אילו הי' עובד את

But the explanation is as it is written, "For there is no righteous man on earth who does good and does not sin," and because of this the punishment is drawn down. Nevertheless, had he served

ה' בשמחה של מצוה הי' גדול כח שמחה זו שמעורר השמחה למעלה כביכול והיא מבטלת הדינים כו' כי באור פני מלך חיים כו'

G-d with the joy of a mitzvah, the power of this joy would have been great, for it arouses the joy above, as it were, and that nullifies the judgments, etc., for "in the light of the King's face is life," etc.

(וע' בזהר פ' תצוה דף קפ"ד ע"ב), משא"כ תחת אשר לא עבדת בשמחה כו' נמשך העונש על העוונות אשר אין צדיק בארץ כו' כנ"ל.

(See the Zohar, Parshas Tetzaveh, folio 184, side b.) Whereas “because you did not serve with joy,” etc., the punishment is drawn down for the sins, [since] “there is no righteous man on earth,” etc., as mentioned above.

ועד"ז יובן גם כאן כי הנה כל הנ"ל מה שיש הפרש בין אשה כי תזריע שאז יולדת זכר ובין איש מזריע תחלה שאינה יולדת

In the same way it will be understood here too: all that was said above, that there is a difference between “when a woman emits seed,” when she then gives birth to a male, and “the man emits seed first,” when she does not give birth

אלא נקבה, זהו דוקא כאשר אור א"ס ב"ה נמשך בדרך וסדר הדרגת ההשתלשלות שע"פ מאמר קו המדה שכך היא המדה שאם אשה מזרעת תחלה ואכשור

to anything but a female — this is specifically when the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is drawn down by the way and order of the gradation of the chain of descending worlds (hishtalshelus), which follows the dictum of the measuring line (kav hamiddah): for such is the measure, that if the woman emits seed first, and worthy

דרי שיש אתעדל"ת יומשך אתעדל"ע מבחי' עליונה עד שתהיי יולדת זכר בחי' אה"ר, משא"כ כשלא אכשור דרי וליכא אתעדל"ת אזי המדה שנמשך האתעדל"ע רק מבחי' חיצוניות עד שאינה יולדת אלא נקבה.

are the generations, so that there is an arousal from below (isarusa dilesata), an arousal from above (isarusa dile'eila) will be drawn down from a higher level, until she gives birth to a male, the level of great love; whereas when the generations are not worthy and there is no arousal from below, then the measure is that the arousal from above is drawn down only from the level of the outer dimension (chitzoniyus), so that she gives birth only to a female.

משא"כ ע"י שמחה של מצוה שמעורר בחי' שמחה העליונה שהשמחה גורם הגילוי והוא שהאור בא ונמשך

Whereas through the joy of a mitzvah, which arouses the level of the supernal joy — for joy brings about revelation, that is, the light comes and is drawn down

מַעֲצָמוֹת הַמַּאֲצִיל בְּתוֹסֶפּוֹת וְעִילּוֹי רַב שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ וְסֹדֶר הַהִדְרָגָה עֵיִד דּוֹגְמָא בְּחֵי הַשִּׂמְחָה בְּמֶלֶךְ בִּיּוֹ שִׁיּוּצָא אֶז חוּץ לְגִדְרוֹ וְהַגְבַּלַת הַמִּדּוֹת

from the essence of the Emanator, with great increase and elevation, not by the way and order of gradation; in the manner of an illustration, the state of joy in a king of flesh and blood, who then goes beyond his bounds and the limitation of the measures,

וְלִכֵּן יוֹכֵל לְהַתְגַּלּוֹת לְקֶטֶן כְּמוֹ לְגִדּוֹל בְּשׁוּה מַמְשׁ, כְּמִיִּכ לְמַעֲלָה מַמְשׁ בְּבְחֵי הַתְּגַלּוֹת שִׂמְחָה עֲלִיוֹנָה,

and therefore he can reveal himself to the small as to the great, truly equally; so too, truly, above, in the state of the revelation of supernal joy:

הִנֵּה אֶז מִתְחַבְּרִים וּמִתְעַרְבִים וּמִתְכַּלְלִים יַחַד כָּל הָאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים עַד שְׁאִין שׁוֹם הַפֶּרֶשׁ בֵּין מַעֲלָה וּמַטָּה יִמִּין וּשְׂמָאל כּוִי.

then all the supernal lights join, mingle and are included together, until there is no difference at all between above and below, right and left, etc.

10 וְאִזִּי נִמְשָׁךְ שְׂאֵף עֵקֶרָה תְּקַבֵּץ בְּנֵיהַ דְּהֵיִינוּ שְׂאֵעִיִּפ שֶׁהִיא בְּבְחֵי עֵקֶרָה וְאִישׁ מְזִרִיעַ תַּחֲלָה עֵכִיז תַּהִיָּה יוֹלֶדֶת זָכָר כּוִי וְכַמִּיִּשׁ בְּדִיָּה רִנִּי וְשִׂמְחֵי בֵת כּוִי שְׁזָהוּ עֲנִין אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ כּוִי עֵיִשׁ.

And then it comes about that even a barren one gathers her children: that is, even though she is at the level of a barren one and the man emits seed first, nevertheless she will give birth to a male, etc. As is explained in the discourse beginning “Sing and rejoice, O daughter [of Zion],” etc., that this is the meaning of “Man and man was born in her,” etc.; see there.

וְזָהוּ שְׂאֵנוּ מִבְּקָשִׁים שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל הָעֵקֶרָה כּוִי שְׂעִיִּי הַשִּׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה מַלְמָטָה שֶׁהָעֵקֶרָה הִיא כְּנִיִּי תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל בְּעֵצְמָהּ בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה עֵיִיז מְעוֹרְרִים גִּילּוֹי שִׂמְחָה עֲלִיוֹנָה

This is what we ask for: “May the barren one greatly rejoice (sos tasis) and exult,” etc.: through the joy of a mitzvah below, when the barren one, who is the Community of Israel, herself rejoices and exults with the joy of a mitzvah, through this the revelation of supernal joy is aroused

(וְכַמִּיִּשׁ בְּמִיָּא עֵיִיפ שׁוֹשׁ אִשִּׁישׁ כְּהוִי עֵיִשׁ), וְעֵיִיז אֶתָּה תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל הָעֵקֶרָה וְהוּא עֲנִין מִשְׂמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָה כּוִי.

(as is explained elsewhere on the verse “I will greatly rejoice in Havayah”; see there); and through this, “You shall make [her] rejoice, and the barren one shall exult.” This is the meaning of “He gladdens Zion through her children,” etc.

וּלְכֵן עֵינֵי הַשִּׂמְחָה גִּי'כ לֹא יִהְיֶה בַּחֲיִי וְעִבְדָּת אֶת אוֹיְבֶיךָ שְׂכָל בַּחֲיִי שִׁינוּ יִים וְהַנִּפְּלָה מֵעֲבֹדָת ה' מִגְדָּלוֹת לְקִטְנוֹת גַּם הַנִּפְּלָה בְּתַאוּת שְׁזֵהוּ עֵנִין וְעִבְדָּת אֶת אוֹיְבֶיךָ כִּי הוּא

Therefore, through joy there will also not be the level of “you shall serve your enemies.” For all the forms of change, and the fall from the service of G-d, from greatness (gadlus) to smallness (katnus), and also the fall into cravings, which is the meaning of “you shall serve your enemies” — all this is

רַק תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עִבְדָּת בְּשִׂמְחָה כִּי בַּחֲיִי יֵשׁ מִי שְׂאוֹהֵב וּמִשִּׁיג שֶׁהוּא בַּחֲיִי לְגִרְמִיָּה וּמִזֶּה נִמְשָׁךְ הַנִּפְּלָה כּוֹי

only “because you did not serve with joy,” but rather in the state of a yesh, someone who loves and comprehends, which is the level of self-interest (legarmeih); and from this the fall comes about, etc.

אֲבָל עֵינֵי הַשִּׂמְחָה בִּהְיֹה לֹא יִהְיוּ שִׁינוּיִם אֱלוֹ כּוֹי (וְעֵינֵין בִּפְי וִיחִי דְרַכִּיָּא וּבִפְי אִמּוֹר דְּקִיָּא בְּעֵנִין אֶתְרִי דְּמִשְׁתַּנִּי וְהֵינֵינוּ בַּחֲיִי אֶהְבֵּה זֹטָא שְׂמִבְּחִי נִשִּׁים דְּעֵתֵן קִלּוֹת בַּחֲיִי לְגִרְמִיָּה

But through joy in G-d there will not be these changes, etc. (See [the Zohar] in Parshas Vayechi, folio 221, and in Parshas Emor, folio 107, on the subject of “a place that changes” (asar demishtanei); this is the level of the lesser love, which is from the level of “women’s minds are light,” in the state of self-interest (legarmeih);

לְכֹךְ יֵשׁ בִּהְיֹה שִׁינוּיִים וּכְמִיָּשׁ עֵינֵי חֲכָלִילִי עֵינִים מִשְׂאִיכ בַּחֲיִי אֶהְבֵּה רַבָּה שְׂמִבְּחִי דְּכֹר אֵין בִּהְיֹה שִׁינוּיִים וְנִקְי עֵץ חַיִּים וּכְמִיָּשׁ בְּדִיָּה מְקוּשֶׁשׁ עֲצִים וְהַשִּׂמְחָה בִּהְיֹה מִרְחֻקָּת גִּי'כ מִן הַתַּאוּת כְּמִיָּשׁ בְּדִיָּה ה' לִי בְּעוֹזְרִי.

therefore it has changes, as is explained on the verse “His eyes are red”; whereas the level of great love, which is from the level of the male (dechar), has no changes, and it is called the Tree of Life, as is explained in the discourse beginning “Gathering wood.” And joy in G-d also distances [one] from the cravings, as is explained in the discourse beginning “Havayah is for me among my helpers.”

וְעַמִּי״שׁ בְּבִיאוֹר עִ״פ צִאיִנָּה וְרִאיִנָּה מֵעֵנִין זֶה וְעַמִּי״שׁ גִּ״כּ פִּי בְשִׁלַּח עִ״פ וְלֹא נָחַם אֱלֻקִּים דֶּרֶךְ אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְעִ״פ אֲסֵרִי לִגְפֵן כִּי שֶׁהִשְׂמַחָה צִ״ל כְּלוּלָה בִּירָאָה וּבִיטּוּל כִּי (וְעַמִּי״שׁ עוֹד מִזֶּה בְּשֶׁהִ״שׁ
בְּבִיאוֹר עִ״פ צִאיִנָּה וְרִאיִנָּה):

And see what is written on this matter in the explanation on the verse “Go forth and see”; and see also what is written in Parshas Beshalach on the verse “And G-d did not lead them by way of the land of the Philistines,” and on the verse “Binding to the vine,” etc., that joy must be included in awe and self-nullification (bittul), etc.) (And see what is written further on this in Song of Songs (Shir HaShirim), in the explanation on the verse “Go forth and see.”)

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/tazria/3/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok